

Westermann: Til det ærede Medlem Hr. Krag vil jeg sige, at jeg fastholder min Beskyldning for, at denne Lov var bevidst uærlig. Der var i den tilmed . . . (*Krag:* Det er Usandhed, og De ved intet derom) . . . fastsat et Materiel, og der var fastsat Midler dertil, det staar i Loven, og da man kom til Pensioner og Ventepenge, som i de sidste Dage blev klistret paa, blev der i Budgettet, der ledsagede Lovforslaget, sat en Streg, fordi man ikke vidste noget Sted, hvorfra man kunde tage de Penge. Om Tallene bestemte man, at de frit kunde flyttes om paa de forskellige Konti, og derfor er Resultatet ogsaa blevet, som jeg meddelte forleden, at for alle de Konti, som overhovedet er elastiske inden for dette, holdes Normalbudgettet ikke.

Med Hensyn til den i 1929 foreslaaede Ordning er det rigtigt, at jeg arbejdede imod den, og det vilde jeg ogsaa gøre, hvis den blev foreslaaet i Dag. Den skulde komme til Afløsning af 1922-Loven, og det er ganske givet, at saaledes som den var udformet — for den kunde ikke anbefales af de sagkyndige —, kunde de Konservative lige saa lidt stemme for den, som de senere kunde stemme for 1932-Loven. Det var maaske ikke mest Flaaden, det gik ud over i det Forslag, der blev forelagt af den daværende Forsvarsminister, det nuværende ærede Medlem Hr. Brorsen, i 1929, det var navnlig Hæren. Men det er et Spørgsmaal om det samlede Forsvar; for er Hæren svag, maa Flaaden være stærk, og er Flaaden svag, maa Hæren være stærk. Hæren led af saa alvorlige Mangler i 1929, at de fleste sagkyndige ikke kunde gaa med til den Ordning. Det ærede Medlem Hr. Brorsen nævnte i Dag, at vi ved at gaa med til Forslaget af 1929 vilde have faaet mere. Jeg vil sige, at der kunde udmærket godt fremsættes en Forsvarsordning til 100 Millioner, som de Konservative alligevel maatte stemme imod, i det Øjeblik den var saaledes anlagt, at Sagkundskaben betegnede den som uanvendelig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Maa jeg minde det ærede Medlem Hr. Westermann om, at det Flaadeprogram, efter den nuværende Ordning, som han føler sig brøstholden over, er en uundgaelig Følge af det Flaadeprogram og det dertil knyttede Finansbudget med Hensyn til Nybevillinger og Vedligeholdelse,

som den daværende ansvarlige Marineledelse havde sagt god for. Den daværende Marineledelse satte et efter vore Forhold kæmpemæssigt Flaadeprogram op og godkendte samtidig et Finansbudget, som slet ikke stod i rimeligt Forhold til det Flaadeprogram, de havde sat op. Enten maatte Flaadeprogrammet kræve meget større Udgifter, eller ogsaa maatte Flaadeprogrammet enhedsmæssigt reduceres. Det var under 1922-Ordningen ogsaa en Tilstand, som var uærlig, for saa vidt som den var uærlig i sit Anlæg, men den var uærlig med den ansvarlige Marineledelses Samtykke og Godkendelse, og det tidligere Medlem Hr. I. A. Hansen har den Gang — hvis jeg havde det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers fænomenale leksikalske parlamentariske Viden, vilde jeg kunne finde Citatet med det samme, jeg har læst Citatet gentagne Gange, for Hr. I. A. Hansen har selv gjort mig opmærksom paa det, det staar i en af Beretningerne — udtrykkelig spurgt den ansvarlige Marineledelse, om de vilde sige god for den, og fik det bekræftet, at det kunde de. Derfor mener jeg, at naar man nu retter Anker mod de Politikere, som har gennemført Flaadeordningen den Gang og den nuværende Flaadeordning, og naar den er saa utilfredsstillende, har den ansvarlige Marineledelse et overordentlig stort Ansvar, fordi den med Hensyn til den tekniske Side af Sagen ganske sikkert ikke har været paa Højde med sin Opgave.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Det ærede Medlem Hr. Westermann synes at have to Specialiteter, idet han, samtidig med at han lufter sin Sagkundskab paa det specielle Omraade, som er hans borgerlige Virksomhed, afslører sin fuldkomne Ubertrettigelse til at fælde Dom paa Omraader, hvor han slet intet Kendskab kan have. Det gælder, naar han siger, at Venstres Stilling her paa Rigsdagen til Forsvarsordningen og Gennemførelsen af Ordningen af 1932 var i Uoverensstemmelse med Venstrevælgernes Opfattelse paa dette Punkt, og det gør han, naar han taler om, at denne Ordning og Venstres Indsats paa dette Punkt var bevidst uærlig. Jeg har fra min Plads sagt, at det var en Frækhed af en Mand i det ærede Medlems borgerlige Stilling at udtale sig paa den Maade, saasom han ikke kan vide det allerfjerneste om, under hvilke politiske Vilkaar dette Forslag gennemførtes. Ikke det allerfjerne-